

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci navrhovateľa: **C., s.r.o.**, so sídlom G., IČO: X., zastúpený: *Advokátska kancelária JUDr. P. K., s.r.o.*, so sídlom K., IČO: X., proti odporcovi: **Rada pre vysielanie a retransmisiiu**, so sídlom Dobrovičova č. 8, Bratislava o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporcu č. RP/28/2010 zo dňa 22.06.2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporcu č. RP/28/2010 zo dňa 22.06.2010 podľa § 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. **z r u š u j e** a vec **vracia** odporcovi na ďalšie konanie.

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 460,25 EUR do tridsiatich dní odo dňa právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu navrhovateľa Advokátska kancelária JUDr. P. K., s.r.o., so sídlom v B.

O d ô v o d n e n i e

Odporca rozhodnutím č. RP/28/2010 zo dňa 22.06.2010 ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 až 3 a § 5 ods. 1 písm. g/ a h/ zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov postupom podľa § 71 zákona č. 308/2000 Z.z. rozhodol, že účastník správneho konania č. 111-PLO/O-

1800/2010 spoločnosť C., s.r.o. porušil povinnosť ustanovenú v § 31a ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že dňa 18.01.2010 o cca 16:42:55 – 16:51:44 hod. odvysielal v rámci programu „S.“ príspevok „Z. p.“ obsahujúci informácie o spoločnosti D. S., a.s., ktoré naplnili definíciu skrytej mediálnej komerčnej komunikácie podľa § 31a ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z., za čo mu uložil podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. sankciu – pokutu, určenú podľa § 67 ods. 5 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. vo výške 4 000 EUR.

Proti rozhodnutiu odporcu podal opravný prostriedok navrhovateľ, v ktorom uviedol, že má za to, že v danom prípade nedošlo ku kumulatívne splneniu kritérií, aby mohla byť naplnená legálna definícia skrytej mediálnej komerčnej komunikácie. Nesúhlasí so záverom odporcu, že v programe zámerne využil informácie propagačného charakteru na spropagovanie obchodného mena a aktivít spoločnosti D. S., a.s. Podstata príspevku spočívala v tom, že Európska investičná banka poskytla spoločnosti D. S., a.s. úver s tým, že tieto finančné prostriedky budú ďalej poskytnuté najmä pre verejný sektor (obce, mestá, VÚC a ich dcérske spoločnosti). V priamom kontexte s touto informáciou sa ďalej poukázalo na aktivity spoločnosti D. S., a.s., ktoré boli vo vzťahu k informovaniu verejnosti dôvodné a legitímne, pretože sa týkali celospoločenských záujmov, najmä verejnej správy, životného prostredia a verejnoprospešných podnikov (energetika, dopravná infraštruktúra). Citácie z príspevku na ktoré poukazuje odporca v bode Ad. 1 rozhodnutia, smerovali k naplneniu spomínanej podstaty a účelu príspevku tak, aby divák aj na základe konkrétnych skutočností, faktov, objektívnych a pravdivých informácií pochopil dostatočne jeho obsah a relevantné súvislosti si tak dokázal jasne a zrozumiteľne predstaviť. Príspevok obsahoval skutočnosti spravodajského charakteru, svojim spracovaním nesmeroval k propagácii. Z hľadiska obsahu a výrazových prostriedkov bol zrejmý jeho informačný a výpovedný charakter, nevykazoval znaky zámerného manipulovania a využívania výrazových prostriedkov štandardne sa vyskytujúcich v reklamnej praxi, ktorá v záujme propagácie používa výnimočnosť, jedinečnosť, expresívnosť, nátlakovosť, výzvu a potrebu niečo získať, vlastniť a pod. Odvysielané informácie neboli v žiadnom prípade zámerne využité na propagačné účely a ani neuvádzali verejnosť do omylu o podstate týchto informácií (podstatou bolo informovať o poskytnutí úveru a s tým spojenými aktivitami a to aj bolo počas celého príspevku dodržané).

Odporca vo výroku napadnutého rozhodnutia uviedol, že informácie v príspevku naplnili definíciu skrytej mediálnej komerčnej komunikácie, ale z jeho odôvodnenia vyplýva len to, čo v rámci programu považuje z hľadiska obsahu za skrytú mediálnu komerčnú komunikáciu. Riadna argumentácia z akých dôvodov považuje informácie v príspevku za naplnenie definície skrytej mediálnej komerčnej komunikácie však v rozhodnutí absentuje (najmä v časti Ad. 1, Ad. 3). Taktiež odôvodnenie zámernosti využívania informácie na propagačné účely, ako aj uvádzania verejnosti do omylu o podstate tejto informácie vyznieva z rozhodnutia veľmi všeobecne a paušálne. Pokiaľ má odporca pri rozhodovaní posudzovať spôsobilosť programov napĺňať definíciu skrytej mediálnej komerčnej komunikácie a tým naplniť propagačný účel a uviesť verejnosť do omylu o podstate takej informácie, potom musí jednoznačne a zrozumiteľne uviesť o aké skutočnosti, súvislosti a zistenia sa opiera a čím sú podložené.

Taktiež by mal v konkrétnom prípade špecifikovať hranicu medzi informáciami spravodajského charakteru a skrytou mediálnou komerčnou komunikáciou.

Navrhovateľ navrhol, aby najvyšší súd zrušil rozhodnutie odporcu č. RP/28/2010 zo dňa 22.06.2010 a vec vrátil na ďalšie konanie.

Odporca vo vyjadrení k opravnému prostriedku navrhovateľa uviedol, že nesúhlasí s argumentáciou navrhovateľa, že informovanie v spravodajskom programe o komerčných aktivitách súkromnej obchodnej spoločnosti, ktoré takúto spoločnosť predstavuje vo výlučne pozitívnom svetle, prezentuje jej úspechy, aktivity, plány do budúcnosti, pričom používa superlatívy, možno označiť ako informovanie spravodajského charakteru týkajúce sa celospoločenských záujmov. Nakoľko v predmetnom príspevku člen predstavenstva spoločnosti D. S., a.s. na časovej ploche cca 8 minút prezentoval svoju spoločnosť, pričom vyzdvihoval jej kvality, odporca je toho názoru, že v uvedenom príspevku propagačný charakter výrazne prevyšoval nad charakterom informačným resp. spravodajským a súkromnoprávny resp. komerčný záujem uvedenej spoločnosti prevládal nad verejným záujmom informovať verejnosť. Túto skutočnosť potvrdzuje aj fakt, že navrhovateľ nazval predmetný príspevok Zlepšenie podnikania, pričom tento názov bol v dolnej časti obrazovky zobrazený počas celého príspevku, čo v divákovi mohlo vyvolať dojem, že zlepšenie podnikania sa spája práve so spoločnosťou D. S., a.s. Na základe týchto dôvodov je odporca po posúdení príspevku ako celku toho názoru, že v ňom odvysielané informácie propagovali obchodné meno a aktivity spoločnosti D. S., a.s.

Vo všetkých piatich kritériách vyplývajúcich z definície skrytej mediálnej komerčnej komunikácie podľa § 31a ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. odporca uviedol, prečo považoval tieto kritéria za naplnené v súvislosti s konkrétnym skutkovým stavom - odvysielaním príspevku Zlepšenie podnikania v rámci programu Správy a preto nemožno súhlasiť s navrhovateľom, že odôvodnenie splnenia jednotlivých kritérií vyznieva veľmi všeobecne a paušálne, pretože sa jednoznačne vzťahuje na konkrétny skutkový stav. Odporca nesúhlasí ani s tvrdením navrhovateľa, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nebola špecifikovaná hranica medzi informáciami spravodajského charakteru a skrytou reklamou. Odkazuje pritom na stranu 7 napadnutého rozhodnutia, kde z uvedeného je podľa názoru odporcu dostatočne zrejmé, prečo príspevok nebol iba spravodajskou informáciou, ale mal prevažne propagačný charakter. Odporca v rozhodnutí taktiež uviedol, že nakoľko informácie prezentované v rámci predmetného príspevku napĺňali všetky kritériá v zmysle § 31a ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z., pričom podrobne zdôvodnil každé jedno z uvedených kritérií, tak naplnili definíciu skrytej mediálnej komerčnej komunikácie.

Odporca navrhol, aby najvyšší súd rozhodnutie odporcu č. RP/28/2010 zo dňa 22.06.2010 potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu podľa § 246 ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) v spojení s § 64 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z.z., na základe podaného opravného

prostriedku preskúmal rozhodnutie odporcu a po oboznámení sa s obsahom pripojeného administratívneho spisu odporcu č. 111-PLO/O-1800/2010 a vypočutí zástupcov účastníkov konania na pojednávaní dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľa je dôvodný.

Z obsahu spisového materiálu, ktorý bol predložený súdu vyplýva, že v tejto veci bolo začaté správne konanie oznámením o začatí správneho konania č. 111-PLO/O-1800/2010 zo dňa 23.03.2010, ktoré bolo doručené navrhovateľovi dňa 19.04.2010. V spise sa nachádza správa o prešetrení sťažností č. 876/141-2010 zo dňa 16.03.2010, opätovná výzva na vyjadrenie sa k podkladom pre rozhodnutie v správnom konaní zo dňa 03.05.2010, ktorá bola navrhovateľovi doručená dňa 10.05.2010, stanovisko navrhovateľa k správne konaniu zo dňa 18.05.2010, doručené odporcovi dňa 24.05.2010, pracovný materiál Kancelárie Rady zo dňa 04.06.2010 spolu s popisom/prepisom dotknutého programu.

Obsah odovysielaného príspevku nebol medzi účastníkmi konania sporný. Sporným zostalo právne posúdenie veci, či odovysielané informácie naplnili kritéria definície skrytej mediálnej komerčnej komunikácie podľa § 31a ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z.

Podľa § 31a ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. *skrytá mediálna komerčná komunikácia je zvuková, obrazová alebo zvukovo-obrazová informácia, ktorá priamo alebo nepriamo propaguje tovar, služby, ochrannú známku, obchodné meno alebo aktivity fyzickej osoby alebo právnickej osoby vykonávajúcej hospodársku činnosť, ak vysielateľ alebo poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie túto informáciu v rámci programu zámerné využíva na propagačné účely a mohla by vzhľadom na svoju povahu uviesť verejnosť do omylu o podstate tejto informácie. Táto informácia sa považuje za zámernú najmä vtedy, ak sa uskutočňuje za odplatu alebo za inú protihodnotu.*

Podľa § 31 a ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. skrytá mediálna komerčná komunikácia je zakázaná.

Pri právnej kvalifikácii daného skutku vychádzal senát najvyššieho súdu z ustanovenia § 31a ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z., skúmal či boli kumulatívne splnené podmienky na to, aby mohol byť navrhovateľ postihnutý za správny delikt spočívajúcu v porušení zákazu skrytej mediálnej komerčnej komunikácie, pričom dospel k záveru, že podmienka propagačného účelu informácie nebola naplnená.

Odporca v napadnutom rozhodnutí uviedol, že propagačný účel zákon č. 308/2000 Z.z. nedefinuje a možno ho stotožniť s reklamným účelom. Zákonom č. 498/2009 Z.z. sa inštitút skrytej reklamy zmenil na inštitút skrytej mediálnej komerčnej komunikácie a reklamný účel sa zmenil na propagačný účel. To znamená, že sa zmenil len názov inštitútu, pričom zmysel predmetného ustanovenia ostáva rovnaký. Jediná zmena ktorá touto novelou nastala, bolo rozšírenie povinného subjektu a to aj na poskytovateľa audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie. Pojem reklamný účel nie je v zákone definovaný a teda spadá do kategórie

neurčitých pojmov. Pre neurčité pojmy platí zásada, že je vo výlučnej kompetencii správneho orgánu v procese aplikácie, aby vymedzil ich obsah.

Podľa názoru odporcu, informácie ktoré odzneli v rámci predmetného príspevku Zlepšenie podnikania obsahovali výlučne pozitívne kvalitatívne hodnotenie pôsobenia spoločnosti D.S., a.s., ktoré prezentoval člen jej predstavenstva na časovej ploche cca 9 minút, pričom niekoľkokrát túto spoločnosť prezentoval v superlatívoch („...čím sa D. stáva zďaleka najvýznamnejšou protistranou, finančnou inštitúciou slovenskou pre EIB.“, „Čo sa týka samosprávnych krajov, tam sme veľmi výrazným lídrom...“). Hoci v predmetnom programe nedošlo k priamej propagácii konkrétneho produktu, po zhodnotení kvalitatívnej a kvantitatívnej stránky odvysielaných informácií, dospel odporca k záveru, že tieto informácie prezentovali imidž spoločnosti D. S., a.s. v pozitívnom svetle, v dôsledku čoho došlo k propagácii obchodného mena a aktivít tejto spoločnosti. Názor, že sa jedná o propagačný účel podporuje aj fakt, že názor predmetného príspevku bol Zlepšenie podnikania, čo v divákovi mohlo vyvolať dojem, že zlepšenie podnikania sa spája so spoločnosťou D. S., a.s.

Odporca nespochybňuje fakt, že niektoré z uvedených informácií boli prezentované za účelom informovať verejnosť. V programe okrem týchto informácií zazneli aj informácie, ktoré mali propagačný charakter. Po posúdení príspevku z hľadiska celkového kontextu bol odporca toho názoru, že jeho propagačný charakter prevažoval nad charakterom informačným. Ak bolo úmyslom navrhovateľa priniesť divákovi informácie z predmetnej oblasti bankovníctva, mohol ich priniesť bez toho, aby umožnil hosťovi programu propagovať obchodné meno a aktivity spoločnosti výlučne v pozitívnom kontexte a taktiež mohol odvyselať informácie o iných spoločnostiach s obdobným predmetom podnikania.

Pojem propagačný účel je pružným právnym pojmom, ktorý musí byť správnym orgánom interpretovaný. Najvyšší súd dodáva, že pružné právne pojmy nie je možné presne právne definovať, ich obsah sa môže meniť, býva podmienený okolnosťami prípadu, na ktorý sa aplikuje právna norma. Preto orgán aplikujúci právo musí posúdiť všetky okolnosti daného prípadu, teda každý prípad posudzovať individuálne a ak dospeje k záveru, že na skutkový stav je potrebné takúto normu, ktorá obsahuje neurčitý právny pojem aplikovať, svoje rozhodnutie musí odôvodniť, pričom následne správny súd preskúmava iba či takéto rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom.

Senát najvyššieho súdu sa oboznámil s prepisom odvysielaného príspevku, avšak sa nestotožnil s názorom odporcu, že z hľadiska celkového kontextu propagačný charakter príspevku prevažoval nad charakterom informačným. Podľa názoru najvyššieho súdu celkový dojem ktorý v priemernom divákovi posudzovaný príspevok mohol zanechať, bolo získanie informácií o úveroch poskytovaných Európskou investičnou bankou D. S., a.s. pre verejný sektor, rozvoj infraštruktúry a podnikania na Slovensku. Najvyšší súd nesúhlasí s názorom odporcu, že informácie ktoré odzneli v rámci predmetného príspevku obsahovali výlučne pozitívne kvalitatívne hodnotenie pôsobenia spoločnosti D. S., a.s. Aj keď pozitívne hodnotenia spoločnosti D. S., a.s. v príspevku odzneli, avšak iba v minimálnom rozsahu v porovnaní s informáciami,

ktoré tvorili podstatu príspevku, teda informácie o možnosti získania úveru na rozvoj infraštruktúry, pre verejný sektor, mestá, obce, župy, pre ich dcérske spoločnosti, takisto vodárenské spoločnosti, energetické spoločnosti, financovanie projektov malých a stredných podnikateľov. Skutočnosť, že predmetný program bol označený ako Zlepšenie podnikania nevedlo k tomu, že zlepšenie podnikania sa spája s D. S., a.s. ako uviedol odporca, ale s informáciou, že peniaze na rozvoj podnikania na Slovensku poskytla Európska investičná banka a tieto peniaze boli poskytnuté práve D. S., a.s. V danom prípade je potrebné prihliadnuť aj na tú skutočnosť, že príspevok bol odvysielaný v rámci programu správy v spravodajskej televízii, ktorá vysiela spravodajstvo počas celého dňa, z čoho vyplýva, že tieto informácie podáva v širších súvislostiach. Pri výklade je dôležitý i tento kontext. Spravodajská televízia môže v rámci svojich príspevkov postupovať viac monotematicky tak, ako bolo to v tomto prípade. Najvyšší súd konštatuje, že úplne inak by tento typ príspevku vyznel v rámci hlavnej spravodajskej relácie dňa v prime time.

Podstata skrytej mediálnej komerčnej komunikácie spočíva v odvysielaní v rámci programu informácií, ktoré majú propagačný účel, tzn. že adresátovi sa skryto odporúča napr. poskytnutie služby, propaguje sa obchodné meno alebo aktivity spoločnosti, teda ide o prezentáciu majúcu za cieľ komerčne pôsobiť na divákov. Podľa názoru senátu najvyššieho súdu v odvysielanom príspevku informácie s cieľom propagovať neodznegli, preto najvyšší súd rozhodnutie odporcu zrušil podľa § 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že navrhovateľovi, ktorý bol v konaní úspešný, priznal náhradu trov konania, ktoré tvoria trovy právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia, opravný prostriedok zo dňa 29.07.2010, t.j. 2x 120,17 € + 19% DPH = 286 € a účasť na pojednávaní pred súdom dňa 08.02.2011, t.j. 1x 123,50 € + 20% DPH = 148,2 € (§ 14 ods. 1 písm. a/, b/, c/ vo výške podľa § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov) a režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.) 2x vo výške 7,21 € + 19% DPH = 17,16 € a 1x režijný paušál vo výške 7,41 € + 20% DPH = 8,89 €, celkom 286 + 148,2 + 17,16 + 8,89 = 460,25 €.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 8. februára 2011

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Emília Čičková